

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.97/2025/19.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. november 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2025. június 20. napján kihirdetett 3.B.50/2025/14. számú ítéletét Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A 183.052 (egyszáznyolcvanháromezer-ötvenkettő) forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi, Terhelt2 II. r. vádlott helyesen 35.868 (harmincötezer-nyolcszázhatvannyolc) forint megfizetésére köteles.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a II. r. vádlott jelenleg más ügyben kiszabott jogerős elzárást tölt a Név1 Bv. Intézetben (Település1).

A másodfokú eljárásban 8.400 (nyolcezer-négyszáz) forint bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére Terhelt2 II. r. vádlott köteles.

Az ítéltábla felhívja tanú4nak a figyelmét, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszéken a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség NF.24/2024/34. számú vádirata alapján Terhelt2 II. r. vádlotton kívül Terhelt1 és Terhelt3 vádlottak ellen is folyt büntetőeljárás. Terhelt3 vádlott tekintetében az eljárás elkülönítésre került, míg Terhelt1 vádlottal szemben az elsőfokú bíróság 2025. június 20. napján kihirdetett 3.B.50/2025/14. szám alatti ítélete 2025. július 21. napján jogerőre emelkedett, ekként a másodfokú eljárásban Terhelt2 II. r. vádlott érintett.

[2] A Tatabányai Törvényszék 2025. június 20. napján kihirdetett 3.B.50/2025/14. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt2 II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetében [Btk.164. § (1) bekezdés (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és d) pont].

[3] Ezért a II. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a II. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett még a II. r. vádlottat érintő bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[4] A törvényszék ítélete ellen II. r. vádlott és védője élt fellebbezéssel a büntetés enyhítése érdekében.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.215/2025/1-I. szám alatti átiratában a vádlotti és védői fellebbezést nem tartotta alaposnak. Hivatkozott arra, hogy a fellebbezés tartalmára és irányára tekintettel a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdés és az 583. § (3) bekezdés a) pontja, valamint az 580.§ (2) bekezdése alapján korlátozott. Rámutatott, hogy a törvényszék a terhelt beismerő nyilatkozatát elfogadva állapította meg az ítéleti tényállást, mely a váddal egyező, annak megalapozottsága nem vizsgálható. Álláspontja szerint helyesen döntött a törvényszék, amikor megállapította a terhelt büntetőjogi felelősségét és nem tévedett az általa elkövetett bűncselekmények minősítését illetően sem. Kiemelte, hogy a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket a törvényszék teljeskörűen összegyűjtötte, azonban a sértetti közrehatásra tett utalást mellőzni indítványozta. E körben felhozta, hogy a sértett kétségkívül elítélendő magatartását megelőzte a II.r. vádlott fenyegetőzése, így inkább ez a körülmény okozta a későbbi történéseket. A kiszabott büntetést a terheltre nézve méltányosnak, semmint súlyosnak tartotta, ezért az enyhítést nem látta indokoltnak. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett. A törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[6] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a védence oldalán az elsőfokú eljárásban felhozott enyhítő körülmények alapján kérte a kiszabott büntetés enyhítését.

[7] Az ítéltábla nyilvános ülésén a védő a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés további enyhítését kérte.

[8] A fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratában foglaltakat, az ott írtak közül azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság minden, a II. r. vádlott javára szóló enyhítő körülményt figyelembe véve méltányos büntetést szabott ki, melynek további enyhítése nem indokolt. Hangsúlyozta, hogy a törvényszék eljárási szabálysértést nem követett el és törvényes volt a vádlott váddal egyező beismerő vallomásának és a tárgyaláshoz való jogáról való lemondásának az elfogadása is. Az elsőfokú bíróság ítéletének helyhagyását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla kötelezze a II. r. vádlottat a védő másodfokú eljárásban felmerült díjának megállapítására.

[9] A bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során az ún. korlátozott felülbírálat szabályai szerint, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, a Be. 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, valamint a Be. 591. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között járt el.

[10] Így a felülbírálat során vizsgálta az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, azt, hogy az irányadó tényállás mellett a terheltet fel kell-e menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell-e szüntetni, a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányokat, továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott döntéseket.

[11] Az ítéltábla a Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjában, valamint (3) bekezdésében írtakra figyelemmel megvizsgálta az előkészítő ülésen a vádlottak által tett beismerő nyilatkozat elfogadásának jogszerűségét, helyességét. Ennek során megállapította, hogy a 2025. január 23. napján tartott előkészítő ülésen a bíró az eljárási törvényben írtaknak megfelelően figyelmeztette a II. r. vádlottat, aki akként nyilatkozott, hogy a figyelmeztetést és a vádat megértette, beismerte a bűnösségét a vád szerint, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék ezt követően végzésben elfogadta a terhelt beismerő nyilatkozatát. A Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesültek, a II. r. vádlott az iratokból kitűnően a nyilatkozata természetét és elfogadásának következményeit megértette, beszámítási képessége és beismerése önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, a bűnösséget beismerő nyilatkozat egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják. E körben eljárási szabályt az elsőfokú bíróság nem vétett, és az ítéltábla az elsőfokú bíróság további eljárásában sem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[12] A tényállás a vádlott beismerő vallomására is tekintettel rögzült, a határozatát az elsőfokú bíróság is a vádirattal egyező tényállásra alapította, és az ítéltábla sem vizsgálhatta - a fellebbezés korlátozottsága miatt - az elsőfokú ítélet megalapozottságát.

[13] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján a vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[14] Az irányadó tényállás alapján tehát helytállón volt következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére, és a terhére megállapított bűncselekményeket is az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette és nevezte meg.

[15] A büntetés kiszabása során a törvényszék maradéktalanul feltárta a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket. A sértetti közrehatást az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványával egyetértve az enyhítő körülmények sorából mellőzte, mivel a sértett kétség kívül elítélendő magatartását megelőzte a II. r. vádlott fenyegetőzése.

[16] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыósság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, figyelemmel van az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[17] A vádlott terhére megállapított mindkét bűncselekmény három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, az irányadó középérték 2 év 4 hónap 15 nap. Az ügyész a vádiratban – arra az esetre, ha a vádlott az előkészítő ülésen a terhére rótt bűncselekmény elkövetését beismeri és a tárgyaláshoz való jogáról lemond 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt, melynél súlyosabb büntetés nem szabható ki a Be. 565. § (2) bekezdése alapján. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei.

[18] A törvényszék által Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott, az irányadó középértéket meg sem közelítő, 1 év 6 hónap tartamban megállapított szabadságvesztés büntetés kifejezetten méltányos, eltúlzottnak nem tekinthető, ugyanakkor megfelelően arányos, egyben szükséges és elégséges a büntetési célok eléréséhez. A vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességet tükrözi, hogy a vádlott többször volt már büntetve (visszaesőként is), vele szemben a korábban több alkalommal végrehajtandó szabadságvesztés került kiszabásra, mely büntetések visszatartó erővel nem bírtak. A kiszabott büntetés tetтарыos, az ítéltábla annak enyhítésére nem látott lehetőséget.

[19] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és tartama is törvényes, megfelel az anyagi jog szabályainak a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a megállapítása is.

[20] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései a bűnügyi költség kivételével törvényesek voltak.

[21] A törvényszék Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 183.052.- forint bűnügyi költség megfizetésére, míg Terhelt2 II. r. vádlottat külön 25.200.- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[22] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelező rendelkezése kettő igazságügyi szakértői díj megfizetéséről rendelkezik. Az első 2024. január 9. napján kelt igazságságügyi orvosszakértői vélemény díja 91.526,-Ft, míg a második 2024. április 29. napján kelt kiegészítő igazságságügyi orvosszakértői vélemény díja ugyancsak 91.526,-Ft, mindkét költség sértett1 sértettet ért sérülések kapcsán merült fel. Terhelt1 és Terhelt2 II. r. vádlottak bűnsegédei voltak a súlyos testi sértésnek, ezek a költségek azonban kifejezetten nem őket érintették, hanem vádlott-társuk Terhelt3 érdekkörébe eső költségek voltak. Mindezekre tekintettel Terhelt2 II. r. vádlottat ezen költségek egyetemleges megfizetésére kötelező rendelkezését az ítéltábla mellőzte.

[23] A rendelkezésre álló iratokból az is megállapítható, hogy a törvényszék az eredeti B.9/2025. számon még mindhárom vádlott vonatkozásában folytatott eljárásban 2025. március 19. napján előkészítő ülést tartott, melyen Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt1 nem

jelentek meg. Az akkor még III. r. vádlott, Terhelt2 védelmében eljáró Név2 kirendelt védő részére 10.668,-Ft védői díj került megállapításra és a költségjegyzékbe bejegyzésre.

[24] A B.50/2025. számon már csak Terhelt1 és Terhelt2 vádlottak ellen folyó eljárásban 2025. június 25. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt2 II.r. vádlott védelmében eljáró Név3 kirendelt védő díjaként 25.200,-Ft költség került megállapításra és a 14. sorszám alatti jegyzőkönyv szerint a költségjegyzékbe bejegyzésre.

[25] A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Terhelt2 II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegére vonatkozó rendelkezést megváltoztatta, a 10.668,-Ft és a 25.200,-Ft, összesen helyesen 35.868,-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdés alapján.

[26] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság határozata nem érintette.

[27] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - II. r.vádlott új tartózkodási helyének rögzítésével - helybenhagyta.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése, illetve a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a II. r. vádlottat.

[29] Az ítéltábla a Be. 321. § (5a) bekezdésére figyelemmel hívta fel tanú4 vagyoni érdekelt figyelmét arra, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Győr, 2025. november 4.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina s.k. Dr. Élő András s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2025. június 20. napján kihirdetett 3.B.50/205/14. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. november 4.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke